

Rustig dobberen op de rug van een olifant in de Mekong-rivier.
foto's Birgitta Hermans

In een bergdorpje poseren twee zusjes voor de foto.

De kleur groen staat voor fris, rust en natuur. Oranje voor warmte, optimisme en plezier. Stel je deze kleuren voor en teken er in gedachte een olifant bij. **Birgitta Hermans** reisde door Laos.

In bad met een olifant

De tijd lijkt nauwelijks grip te hebben op Laos. Monniken in oranje gewaden kleuren de straten, alsof het nooit anders is geweest. Op het platteland heeft het fluorescerende groen van de rijstvelden een welhaast meditatieve uitwerking. De eerste stappen op Laotiaanse bodem zetten we, twee volwassenen en een kind, in de hoofdstad Vientiane. Zeker als je rechtstreeks met de nachttrein uit de hectische metropool Bangkok komt, is het een enorme overgang. Vientiane is een slaperig stadje, gelegen in een bocht van de Mekong-rivier. We moeten even wennen aan de rust. Geen kakofonie van autolawaai dat 24 uur per etmaal de stad beheerst, zoals in Bangkok, maar lekker slenteren langs de Mekong en genieten van de eenvoud. Eenmaal geacclimatiseerd, verkennen we de stad per fiets. We rijden langs de nog uit de Franse tijd stammende koloniale gebouwen die de stad een bijna Europese uitstraling geven. Vientiane heeft zelfs een eigen Arc de Triomphe. Onze volgende bestemming is van een heel andere orde. Vang Vieng is het Ibiza van Laos of vergelijkbaar met wat Goa ooit voor India

was. De stad is enorm populair onder jonge backpackers. Het onderscheid met andere feestoorden is het tuben. Je laat je in een autoband stroomafwaarts de rivier afdrijven. Al dobberend kom je langs de vele bars en hun opzwepende muziek. Als je iets van je gading ziet, pak je een klaarhangend touw en trek je jezelf naar de kant. Vang Vieng is overigens prachtig gelegen tussen bergformaties met veel grotten. Waar je ook kijkt, het landschap is onveranderlijk mooi. We zoeken voor de nacht een guesthouse buiten het stadje en komen meteen weer terecht in het authentieke Laos. Het hart van het land is de oude koningsstad Luang Prabang, een van de meest relaxte plekken van Azië. De romantische stad heeft sinds 1995 terecht een plek op de Werelderfgoedlijst van Unesco. We willen dit stadje de tijd gunnen die het verdient. Bovendien kun je hier en in de omgeving prima beleven wat Laos zo bijzonder maakt. Alles versmelt in Luang Prabang moeiteloos: de prachtige tempels met hun ontelbare boeddha's, de Franskoloniale architectuur, de vriendelijke Loatianen, de mediterende monniken en de reizigers afkomstig uit de hele wereld.

We zijn getuige van een bijzonder, dagelijks schouwspel. De bedelprocessie met andere feestoorden is het tuben. Je laat je in een autoband stroomafwaarts de rivier afdrijven. Al dobberend kom je langs de vele bars en hun opzwepende muziek. Als je iets van je gading ziet, pak je een klaarhangend touw en trek je jezelf naar de kant. Vang Vieng is overigens prachtig gelegen tussen bergformaties met veel grotten. Waar je ook kijkt, het landschap is onveranderlijk mooi. We zoeken voor de nacht een guesthouse buiten het stadje en komen meteen weer terecht in het authentieke Laos. Het hart van het land is de oude koningsstad Luang Prabang, een van de meest relaxte plekken van Azië. De romantische stad heeft sinds 1995 terecht een plek op de Werelderfgoedlijst van Unesco. We willen dit stadje de tijd gunnen die het verdient. Bovendien kun je hier en in de omgeving prima beleven wat Laos zo bijzonder maakt. Alles versmelt in Luang Prabang moeiteloos: de prachtige tempels met hun ontelbare boeddha's, de Franskoloniale architectuur, de vriendelijke Loatianen, de mediterende monniken en de reizigers afkomstig uit de hele wereld.

Elke ochtend bedelen de monniken om voedseloffers.

doordringende tjirpende geluid van een krekkel wekt onze nieuwsgierigheid. Kinderen hebben het lijfje van een krekkel vastgebonden aan een touwtje. De vleugels zoeken naar vrijheid en maken een indringend geluid. Met dit natuurlijke speelgoed vermaken de kleintjes zich, terwijl hun ouders op de rijstvelden werken. Een oude man, vlechtend aan een rieten mand, kijkt glimlachend toe. We overnachten in een kleine hut

met een kierend rieten dak, een matras en een paar bedwelmend mufte dekens. Tropische regenbuien zijn normaal voor deze tijd van het jaar, maar gelukkig is de hemel ons goed gezind. De nacht is aardedonker en alles is muistil. Wonderlijk als je bedenkt dat in elke hut een gezin met gemiddeld zes kinderen slaapt. De volgende dag maken we ons op voor een lange trektocht met als bestemming de olifanten. Vroe-

ger droeg Laos de naam 'Lan Xang', wat zoveel betekent als land van een miljoen olifanten. Dat was echter lang geleden. Vandaag de dag worden de olifanten in Laos bedreigd door ontbossing en stroperij. Bescherming van de populaire diersoort is hard nodig en daarbij kan ook toerisme een handje helpen. We maken kennis met een klein olifantenkamp, waar drie olifanten, drie mahouts (olifantverzorgers) en een gezin een goed leven hebben dankzij de toeristen. Als de avond valt, brengen we, zittend op hun nek, de olifanten naar hun slaapplek in de jungle. Hier doen ze zich tegoed aan gras, bladeren en boomschors, elke dag zo'n 100 kilo, per olifant. Onze olifanten hebben vroeger in de houtkapindustrie gewerkt. Ze raakten gewond en gestrest door het zware werk. Nu krijgen ze hun verdiende rust. Een aantal toeristenrijes per dag bezorgt deze sociale dieren ook nog wat afwisseling op hun oude dag. De volgende dag wacht het hoogtepunt van ons bezoek: badderen met de olifanten in de Mekong-rivier. We nemen, een beetje nerveus, plaats op de olifanten. Het enige houvast zijn de lange flapo-

ren. Een steile afbrokkelende oeverwand vraagt heel wat behendigheid van het logge dier. De commando's van hun mahouts zorgen uiteindelijk voor een zachte landing in de rivier. En dan begint het spelen, de mahouts roepen iets. De olifanten beginnen wild met hun kop te schudden. We grijpen de oren nog wat steviger vast, maar helaas is onze lancering een feit. We duikelen allemaal in het water. Daarna is er rust en dobberen we op de rug van deze vriendelijke giganten. Terug in Luang Prabang slenteren we over de kleurrijke avondmarkt waar voornamelijk Hmong vrouwen hun traditionele kunstnijverheidsproducten te koop aanbieden. Voor een Aziatische markt hangt hier een serene rust, het handelsmerk van Laos. Tegen zonsopgang wagen we ons uiteindelijk aan de 329 treden van de Phu Si, de heuvel die midden in de stad ligt. Vanaf de top heb je een prachtig uitzicht op Luang Prabang en de Mekong-rivier met zijn typische lange, smalle, veelal blauw geschilderde rivierboten. Een mooie plek voor bezinning.

Reageren?
redactie.reizen@wegener.nl

Laos is niet te vergelijken met het ontwikkelde buurland Thailand. In Laos woont 70 procent van de bevolking in afgelegen dorpen die alleen bereikbaar zijn via karrensporen. Laos heeft eertropisch klimaat dat wordt bepaald door de moesson. Dit klimaat zorgt voor een zomer met hevige regenval en een winter die droog is. Klimatologisch gezien is de periode december tot mei de beste reistijd. Wij reisden in juli en hadden geluk. Tijdens onze driedaagse trekking viel er geen druppel regen. Vanuit Bangkok namen we de nachttrein naar Nong Khai, een Thaise grensplaats vlakbij Vientiane. Bij de grens regel je het visum. Zorg dat je het juiste bedrag in dollars en pasfoto's gereed hebt. Laos heeft ruim zes miljoen inwoners, maar is bijna zes keer zo groot als Nederland.

www landenweb.net/laos/